

ΣΤΕ 1950/2017 [Επιβολή ειδικής αποζημίωσης λόγω διατήρησης αυθαιρέτων σε δημόσια δασική έκταση]

Περίληψη

-Οι πράξεις που αφορούν την κατεδάφιση αυθαιρέτων κτισμάτων και εγκαταστάσεων σε δασικές εκτάσεις είναι, μεν, πραγματοπαγείς, αφορούν δηλαδή τα ίδια τα κτίσματα και εγκαταστάσεις, και όχι τον ιδιοκτήτη, νομέα, κάτοχο ή εργολάβο και, για το λόγο αυτό, το κύρος τους δεν επηρεάζεται από τυχόν εσφαλμένη μνεία επ' αυτών ως ιδιοκτήτη, νομέα, κατόχου ή εργολάβου προσώπου που δεν έχει κάποια από τις εν λόγω ιδιότητες ή γενικά κάποιο νομικό δεσμό με τις κατασκευές ή το ακίνητο, τα πρόσωπα, όμως, τα οποία αναφέρονται ως συνδεόμενα με την παράνομη κατασκευή σε πράξη, με την οποία διατάσσεται η κατεδάφιση οικοδομών, κτισμάτων και πάσης φύσεως εγκαταστάσεων που έχουν ανεγερθεί παράνομα εντός δημοσίων ή ιδιωτικών δασών ή δασικών ή αναδασωτέων εκτάσεων, με έννομο συμφέρον προσβάλλουν με αίτηση ακυρώσεως τη διοικητική αυτή πράξη κατά το μέρος που μνημονεύονται σε αυτή, εφόσον ισχυρίζονται ότι δεν έχουν σχέση με την κατασκευή. Στην περίπτωση αυτή, εφόσον από τα στοιχεία του φακέλου δεν αποδεικνύεται ότι ο αιτών έχει μία από τις παραπάνω ιδιότητες, οι οποίες δικαιολογούν την τήρηση της διαδικασίας έκδοσης της πράξης κατεδάφισης σε βάρος του το δικαστήριο προβαίνει στην ακύρωση της πράξης αυτής μόνο κατά το μέρος, με το οποίο μνημονεύεται ο αιτών ως αποδέκτης της και απορρίπτει ως προβαλλόμενους άνευ εννόμου συμφέροντος τυχόν άλλους λόγους ακυρώσεως, οι οποίοι αναφέρονται στην κατά τα λοιπά νομιμότητα της πράξης κατεδάφισης.

-Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, πριν την έκδοση του προσβαλλόμενου πρωτοκόλλου εκδόθηκε απόφαση του Γ.Γ.Π.Α., με την οποία διατάχθηκε η κατεδάφιση των επίμαχων κατασκευών. Η πράξη αυτή, καθ' ο μέρος αφορά τον φερόμενο ως συνιδιοκτήτη των επίμαχων κατασκευών και ήδη αιτούντα, θυροκολλήθηκε, λόγω μη ανευρέσεώς του στην φερόμενη ως κατοικία του. Κατά της πράξεως αυτής ουδέποτε ασκήθηκε αίτηση ακυρώσεως από τον αιτούντα. Κατόπιν των ανωτέρω, μη νομίμως το δικάσαν δικαστήριο έκρινε ως παραδεκτώς προβληθέντα ενώπιον του τον ισχυρισμό του αιτούντος ότι δεν είναι κύριος των επίμαχοι κατασκευών, όπως βασίμως προβάλλεται με τον μοναδικό λόγο εφέσεως, συνεπώς η κρινομένη έφεση πρέπει να γίνει δεκτή και να εξαφανισθεί η εκκαλουμένη απόφαση.

-Η προβλεπόμενη στη διάταξη του άρθρου 114 παρ. 5 του ν. 1892/1990 ειδική αποζημίωση αποτελεί διοικητική κύρωση επιβαλλόμενη για τη διατήρηση αυθαιρέτων κτισμάτων και κατασκευών εν γένει που έχουν ανεγερθεί εντός δάσους ή δασικής ή

αναδασωτέας έκτασης, κύρωση δηλαδή που επιβάλλεται για την μη κατεδάφιση των κατασκευών αυτών, ανεξαρτήτως του χρόνου ανέγερσής τους. Κατά συνέπεια, εφόσον συντρέχουν οι λοιπές προϋποθέσεις του νόμου, νομίμως επιβάλλεται η ειδική αποζημίωση για αυθαίρετα κτίσματα εντός δασικών εκτάσεων, τα οποία, οποτεδήποτε ανεγερθέντα, δεν είχαν κατεδαφισθεί ή παραδοθεί προς κατεδάφιση, καθόσον τούτο δεν συνιστά αναδρομική επιβολή διοικητικής κύρωσης. οι δυσμενείς για τον διοικούμενο συνέπειες από την έκδοση πρωτοκόλλου ειδικής αποζημίωσης αίρονται αν παραδοθεί οικειοθελώς προς κατεδάφιση η αυθαίρετη κατασκευή, έστω και μετά την έκδοση του πρωτοκόλλου, διότι στην περίπτωση αυτή ο ενδιαφερόμενος απαλλάσσεται από την υποχρέωση καταβολής της ειδικής αποζημίωσης που έχει ήδη επιβληθεί, σε όποιο ποσό και αν έχει ανέλθει αυτή.

Πρόεδρος: *Κ. Σακελλαροπούλου*

Εισηγητής: *Μ. Μπαμπίλη*

Το πλήρες κείμενο της απόφασης θα αναρτηθεί αμέσως μετά την καθαρογραφή της από το Δικαστήριο.